

Nu er det Længe siden

Tekst: Jeppe Aakjær, 1906

Nu er det længe siden,
men end det gemmes i mit sind -
hvordan i barndomstiden
den kære rug kom ind.
Hvordan dens kernetunge top
ved moders svage kræfter
blev lagt i lugen op.

Den kære rug var gæsten,
som gjorde hvert et barn så spændt;
se, far han lægger vesten
og ser så indadvendt.
En skælven i et ydmygt sind,
en bøn til altets skaber,
før avlen bringes ind.

Og neg for neg forsvinder
og bliver under bjælken sat;
og far får røde kinder
og spindelvæv om hat.
Men mor er lige hvid og bleg,
hvor meget hun end stræber
med rugens tunge neg.

Det går mod aftentide;
snart skinner månen fuld og rund
på gavl og vægge hvide
og ned i vognens bund.
Mor standser træet og titter ind;
far kommer hen til lugen
og klapper hendes kind.

Og barnet, som har løbet
sig træet i dagens muntre leg,
det er nu stille krøbet
ind under hjulets eg;
der høres dette skarpe knald
fra vognens fjæl mod sandet
af ørentvistens fald.

Og mellem hjulets eger
går stjerneblink og måneskin,
og milde vinde hveger,
mens barnet slumrer ind -
Så slutter far i Jesu navn,
og hjemmet går til hvile
med høsten i sin favn.

Stille, hjerte, sol går ned

Tekst: Jeppe Aakjær, 1912

Melodi: Thomas Laub, 1915

Stille, hjerte, sol går ned,
sol går ned på heden,
dyr går hjem fra dagens béd,
storken står i reden.
Stille, stille, hjerte, sol går ned.

Tavshed over hedesti
og langs veje krumme.
En forsinket humlebi
ene høres brumme.
Stille, stille, hjerte, sol går ned.

Viben slår et enligt slag
over mosedammen,
før den under frytlens tag
folder vingen sammen.
Stille, stille, hjerte, sol går ned.

Fjerne ruder østerpå
blusser op i gløden,
hededamme bittesmå
spejler aftenrøden.
Stille, stille, hjerte, sol går ned!

Klip ud og gem ✂

Syng solen ned - Liseleje strand

Solen går ned kl.:

- 24. juni kl. 22.02
- 8. juli kl. 21.56
- 22. juli kl. 21.38
- 5. august kl. 21.12

Vi mødes 1/2 time før

+ *Natbadning*

Vi mødes i klitterne bag ishøuset for enden af Classensvej,
1/2 time før solen går ned.
Vi synger et udvalg af de mest elskede danske sange
Medbring evt. højskolesangbogen
- i år udleveres gratis sangblade

Sangtekster til Søndag 8/7 Jeppe Aakjær

Liselejevælsen

Bag de mørke graner ligger Asserbo
gennem snævre stier kan man vandre to og to
også Melby mølle er en fredet plet
men skønnest er Liseleje med duft af fiskernes net.
I Liseleje, i Liseleje, der skinner solen fra himlens blå
I klittens gryder lader vi os gennemstege
og ta' r en kølig dukkert ovenpå.

I de salte bølger her ved Kattegat
boltrer vi os lystigt i en sommerkåd tagfat
Ikke blot om dagen er her muntert lag
om natten i Liseleje vi danser til det bliver dag
I Liseleje, i Liseleje går dansen lystigt hver
sommernat.
På strandhotellet skinner månens stråler blege
Når vi forlader dansen med vor skat.

Jeg bærer med smil min byrde

Tekst: Jeppe Aakjær, 1906

Melodi: Carl Nielsen, 1915

Jeg bærer med smil min byrde,
jeg drager med sang mit læs,
jeg er som den vilde hyrde,
der genner sit kvæg på græs.

Se, duggen driver fra norden
hen over det bøjede korn,
mens solen stiger af jorden
imellem oksernes horn!

Jeg ser over tindrende marker
og langt mod den blånende fjord,
jeg stirrer på sejlene arker,
men finder ej tolkende ord.

Jeg slænger skalmejen for munden,
jeg trækker så lang dens lyd,
at kilderne klukker i lunden,
og bukkene bræger af fryd!

Hvor kan I dog gruble og græde,
så længe Guds himmel er blå!
Mit hjerte skælver af glæde,
blot duggen dynker et strå.

Skuld gammel venskab rejn forgo

Tekst: Jeppe Aakjær, 1927

Melodi: Skotsk folkemelodi

Skuld gammel venskab rejn forgo
og stryges fræ wor mind?
Skuld gammel venskab rejn forgo
med dem daw så læng, læng sind?
Di skjøne ungdomsdaw, å ja,
de daw så svær å find!
Vi'el løwt wor kop så glådle op
for dem daw så læng, læng sind!

Og gi så kuns de glajs en top
og vend en med di kaw'.
Vi'el ta ino en jenle kop
for dem swunden gammel daw.
Di skjøne ungdomsdaw, å ja,
de daw så svær å find!
Vi'el løwt wor kop så glådle op
for dem daw så læng, læng sind!

Vi tow - hwor hår vi rend om kap
i'æ grønn så manne gång!
Men al den trawen verden rundt
hår nu gjord æ bjenn lidt tång.
Di skjøne ungdomsdaw, å ja,
de daw så svær å find!
Vi'el løwt wor kop så glådle op
for dem daw så læng, læng sind!

Vi wojed sammel i æ bæk
fræ gry til høns war ind.
Så kam den haw og skil wos ad.
Å, hvor er æ læng, læng sind!
Di skjøne ungdomsdaw, å ja,
de daw så svær å find!
Vi'el løwt wor kop så glådle op
for dem daw så læng, læng sind!

Der er mi hånd, do gamle swend!
Ræk øwer og gi mæ dind.
Hwor er æ skjøen å find en ven,
en håj mist for læng, læng sind!
Di skjøne ungdomsdaw, å ja,
de daw så svær å find!
Vi'el løwt wor kop så glådle op
for dem daw så læng, læng sind!

Havren

Tekst: Jeppe Aakjær, 1912

Jeg er Havren. Jeg har Bjælder paa,
mer end tyve, tror jeg, paa hvert
Straa.
Bonden kalder dem for mine Fold.
Gud velsigne ham, den
Bondeknold!

Jeg blev saaet, mens glade Lærker
sang
over grønne Banker Dagen lang;
Humlen brumled dybt sin Melodi,
og et Rylefløjt gled ind deri.

Viben fløj om Brak og Plojemand
og slog Kryds for baade Plov og
Spand.
Kryds slog Bonden ogsaa over mig
for at gi' mig Helse med paa Vej.

Mens i Dug jeg groede Fod for
Fod,
groede Sangen sammen med min
Rød;
den, som ydmyg lægger Øret til,
hører Lærkens Triller i mit Spil.

Det kan kolde Hjærner ej forstaa
Jeg er Lærkesangen paa et Straa,
Livets Rytme døbt i Sommerdræ,
mer end Gumlekost for Øg og Fæ.

Naar han puster paa min gule Top,
maa jeg vugge med ham ned og op,
indtil alle mine Bjælder gaar,
som naar gyldne Hamre sammen
slaar.

Junireggen gjorde myg min Muld,
Julisolen gav mig af sit Guld,
Sundhed risler mig i Top og Skaft.
Det er derfra Plagen har sin Kraft.

Jeg er Ven med Dug og Grødevej,
Ven med Landets lyse Bøgetræer,
Ven med al den danske Sæd, som
gror
øst for Hav som vest for Sund og
Fjord.

Jeg faar Solens sidste lange Blink,
før den dukker ned bag gullig
Brink,
og naar Aftenklokken ringer Fred,
staar jeg paa min Taa og ringler
med.

dagen fuld af sang

Tekst: Jeppe Aakjær, 1911

Melodi: Carl Nielsen, 1915

Nu er dagen fuld af sang,
og nu er viben kommen,
bekkasinen natten lang
håndterer elskovstrommen.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

Engen er nu gyldengul
af tunge kabbelejer,
søndenvinden byder op,
og dueurten nejler.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

Dammen ligger dagen ud
med brudelys i hænde,
rækker højt de ranke skud,
at solen må dem tænde.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

Nu vil mø med silkestik
på brudelinet sømme.
Den, som ingen bejler fik,
hun ta'r sig en i drømme.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

Ræk mig en forglemmigej
og sidst en krusemynte,
sådan slutter vi vor leg
så glad, som den begyndte.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

Se dig ud en sommerdag

Tekst: Jeppe Aakjær, 1904

Melodi: Carl Nielsen, 1917

Se dig ud en sommerdag,
når de bønder tromler:
Land æfor og by æbag,
lærkesang og humler,
byg i skred og bær i blost,
barneleg om frønnet post,
rugens dræ med duft af most
i drift om brede gårde!

Danmark er et lidet land,
strakt fra nord til sønder,
har dog brød til alle mand,
købstadfolk som bønder.
Rugen med det svulne knæ
vokser langt i bakkens læ,
humlekop og pæretræ
får sol mod hvide gavle.

Færgen med det brede bryst,
klædt i stål og plade,
pløjer vej fra kyst til kyst
over bælters flade.
Kobberværk og tag af tegl
ser sig selv i havets spejl,
langvejs ude hvide sejl
mod grønne øer bovner.

Toget stønner tungt af sted,
højt sig rugen løfter,
plagen står ved vangeled,
slår sig løs og snøfter.
Hyrden kobler sine kø'r,
affensuk i siv og rør,
fra den åbne smededor
går lange skumrings-gnister.

Slider byen, danske mand,
alt for stærkt din trøje,
tag et mål af Danmarks land
fra dets egne høje:
Synet, fjernt af banker lukt,
bliver frit mod bælt og bugt
stemningsfyldt som højreflugt
om kvæld, når sol går under.